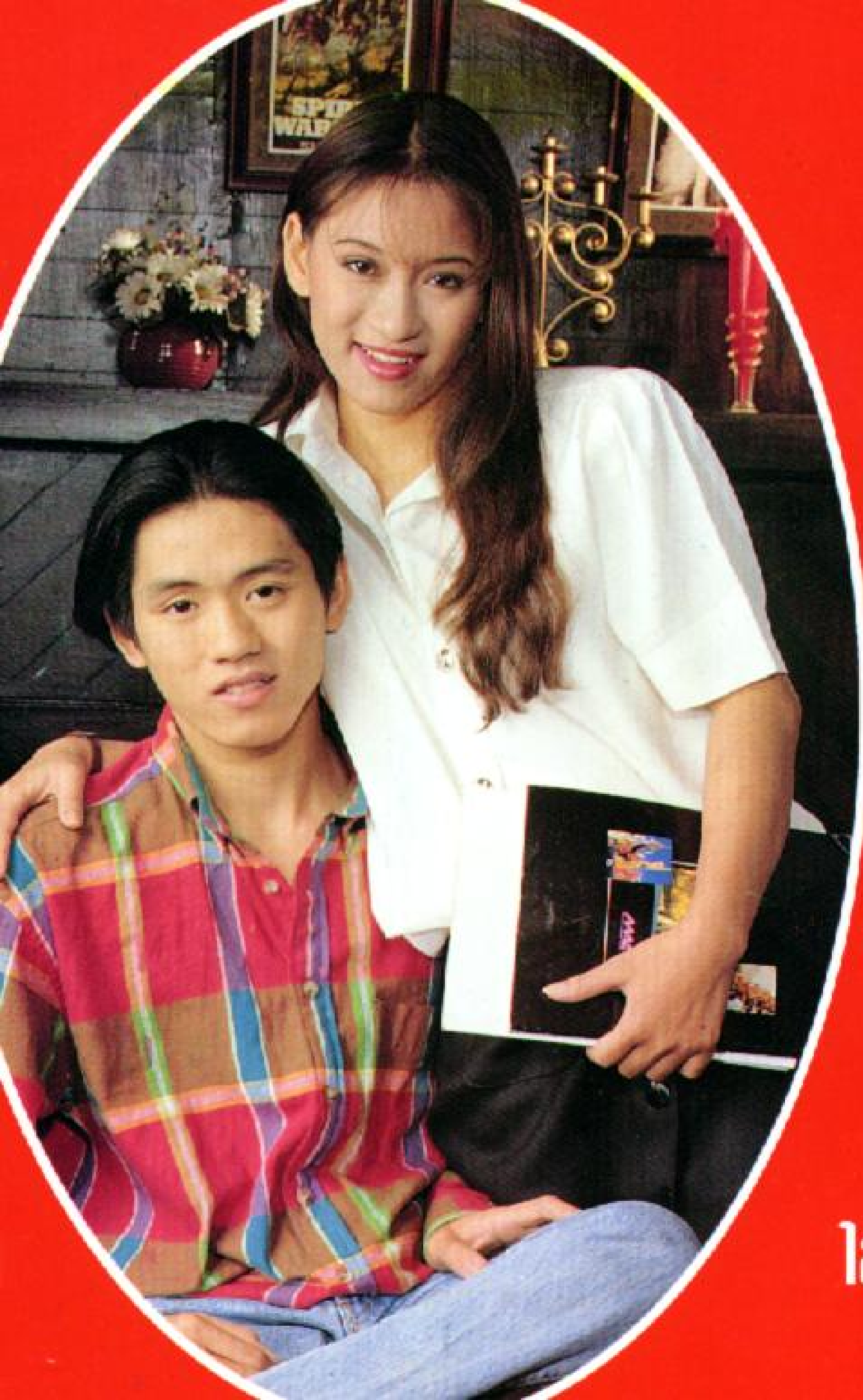

เปิดบริสุทธิ์
สาวมหา'ลัย

กับ แหม่ม

นันทิชา

นักศึกษาสาว

ดาวมหา'ลัย

ใส่กันมันหยด

สาวมหา'ลัย

เปิดบริสุทธิ์ 7

เปิดบริสุทธิ์ 3

เปิดบริสุทธิ์ 5

เปิดบริสุทธิ์ 28

เปิดบริสุ

เปิดบริสุทธิ์ 46

ถามบ่อยว่า 'เธอชื่ออะไร..ทำงานนานยัง' แล้วเธอก็ยกนมขึ้นซด โดยปล่อยให้นมไหลออกจากปากเลอะจนถึงหน้าอกแต่อีกมือหนึ่งก็ปลดเสื้อลงมาข้างหนึ่งทำให้เผยหน้าอกอันชวนมอง บ่อยถึงกับสะดุ้งสุดตัวเมื่อเธอเอื้อมมือมาจับที่เป้ากางเกงของเขาซึ่งมันผงาดพร้อมที่จะสู้ศึกกับเธอได้เสมอ เธอไม่รอช้าใช้มือลูบคลำไปมาแล้วรูดซิปของบ่อยลงและปล่อยให้กางเกงของบ่อยหลุดลงมากองกับพื้นแต่เธอก็ยังไม่ละใช้มือเค้นคลึงไปรอบๆพร้อมกับทรุดตัวลงนั่งแล้วดึงมันออกมานอกกางเกงในก้มหน้าชโลมลิ้นเลียด้วยปากที่เลอะนมลีลาปากของเธอช่างถูกใจบ่อยเหลือเกิน ลิ้นของเธอไล้ตั้งแต่ปลายยันโคนไล้ทุกซอกทุกมุม บางครั้งก็เม้มดูดลูกแฝดของบ่อยทำให้บ่อยเสียวสุดๆอย่างบอกไม่ถูก ปากเธอไม่ยอมหยุดแค่นั้นดูดอมมังกร

ตัวยาวได้จนมิดลำรูดเข้าออกตวัดปลายลิ้นอย่าง
ช่ำชองบ่อยก็ไม่ยอมน้อยหน้าไม่ปล่อยให้เธอทำคนเดีย
ใช้มือเคล้นคลึงอกของเธออย่างเมามันบี้หัวนมจน
เธอเผลอร้องคลางอู้อี้ ในขณะที่ปากเธอไม่พร้อมที่
จะครางเพราะปากเธอเต็มไปด้วยมังกรตัวยาว
บ่อยทนไม่ไหวผลักเธอออกแล้วลงนั่งดูดปากใช้ซอกคอ
อีกมือก็บีบเค้นหน้าอกทำให้ร่างกายของเธออ่อน
ระทวยล้มลงนอนบ่อยจัดการกับชุดของเธอและของ
ตัวเองออกไม่ปล่อยให้โอกาสผ่านไปโดยเปล่าประ-
โยชน์ก้มหน้าลงซบกับอกอันเปลือยเปล่าที่เลอะนม
เขาตวัดปลายลิ้นสลับกับดูดเม้มยอดปทุมถันของ
เธอทำให้เธอเผยครางออกมาบางขณะ 'โอย...ซี้ด...
เสียวเหลือเกินเธอจ๋า' บ่อยไม่ชักช้าละเลงลิ้นลงมา
เรื่อยๆจนถึงหน้าท้องและระหว่างขาซึ่งเนินสวาท
ของเจ้าหล่อนได้ลอยเด่นอยู่ตรงหน้าปกคลุมด้วย

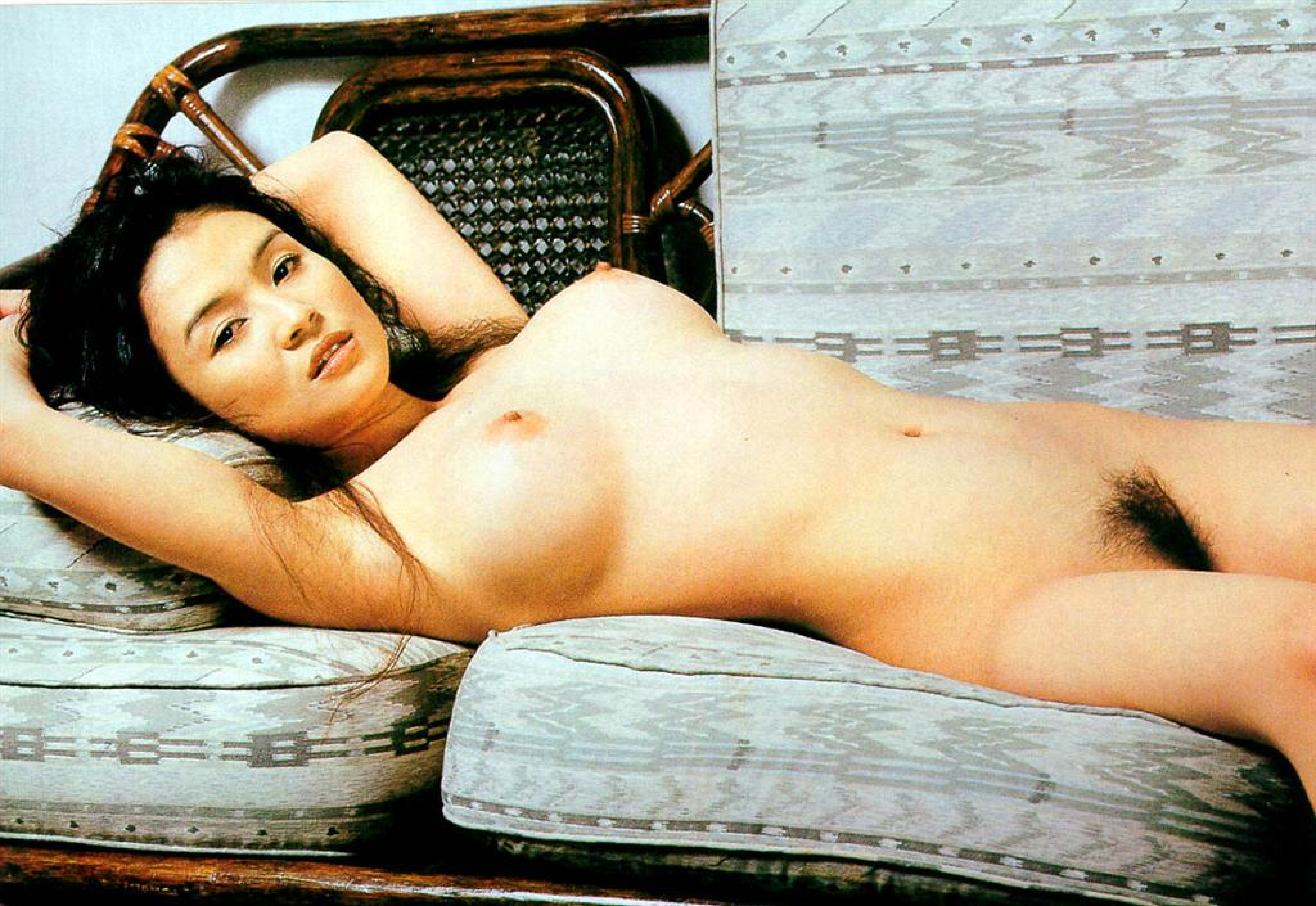

7 10 '97

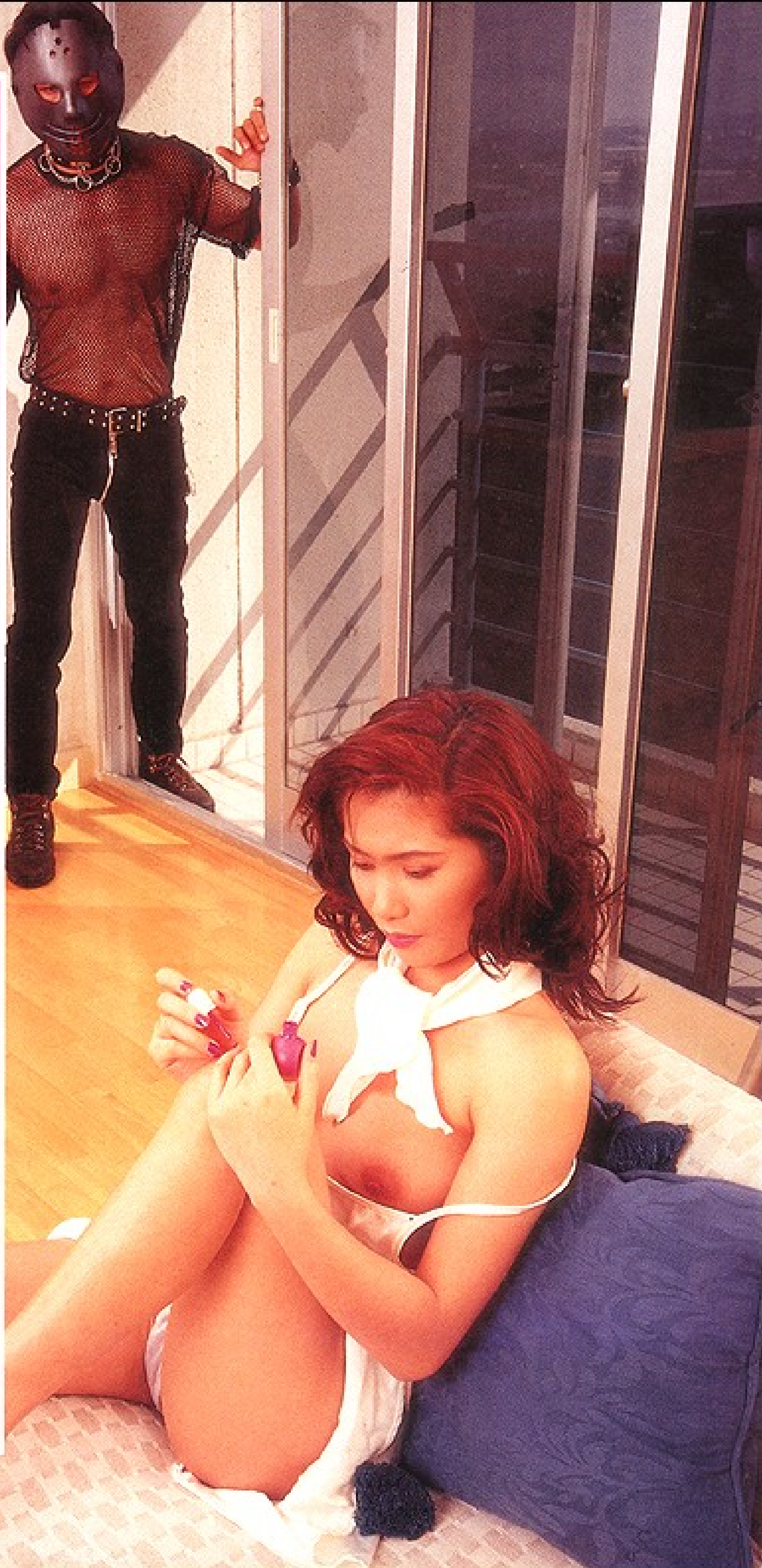

เกมส์สวาทมรณะ

....

"ชำนาญพลาดความประมาทตาย" จ่าแมนเตือนตัวเองอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่เขาเป็นตำรวจอยู่หน่วยสืบราชการลับ จนกระทั่งย้ายมาประจำที่กองกำกับการร้ายสากล ซึ่งต้องฝึกยุทธวิธีทุกรูปแบบ ทั้งการกู้วัตถุระเบิด การชิงตัวประกัน การใช้อาวุธที่ร้ายแรงต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่เป็นงานที่ง่ายสำหรับบุคคลธรรมดา ถ้าไม่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี

"คุณจำไว้ให้ดีนะจ่า งานที่ทำทุกอย่าง ถ้านานเกินไป จะเกิดความเคยชิน แล้วจะเกิดความประมาทตามมา ซึ่งเป็นสิ่งที่อันตรายมาก เมื่อชินกับงาน เราจะบอกตัวเองว่า ไม่มีอะไรหรอก นี่ล่ะคือสิ่งที่ทำให้คนในหน่วยงานของเรา ตายมามากต่อมากแล้ว กลัว...แต่อย่าขลาด กล้า...แต่อย่าบ้าบิ่น เข้าใจมั้ยจ่า"

ร้อยตำรวจตรีมงคล หัวหน้าทีมงานบอกกับเขา ตั้งแต่เขาย้ายมา และร่วมงานกันในวันแรก

หน่วยสืบราชการลับ เป็นงานที่ค่อนข้างสบายกว่างานกองร้อยพิเศษอยู่มาก ใช้วิธีการอำพรางตัวเท่านั้น เพื่อไม่ให้รู้ว่าเป็นตำรวจเป็นใช้ได้ ไม่เหมือนสังกัดใหม่ที่เขาถูกเรียกตัวมาช่วยงาน อันเป็นงานที่อันตรายสูง อัตราเสี่ยงในชีวิตมีทุกย่างก้าว แต่เขาไม่เคยหวาดหวั่น กลับชอบเสียด้วยซ้ำ สำหรับการลุยกับทรชนบุคคลนอกกฎหมาย ปบี๊..ปี๊บ...ปี๊บ เสียงสัญญาณเรียก จากโทรศัพท์มือถือตรงเอวดังขึ้น จ่าแมนรีบคว้าขึ้นมากดปุ่มกรอกเสียงไปทันที

"สวัสดีครับ ผมแมนครับ"

"แมนเหรอ ตอนนี้อยู่ไหน"

"เรด 2 เฮีย"

เขาตอบรับ เมื่อรู้ว่าผู้ที่พูดมานั้นคือร้อยตำรวจตรีมงคลหัวหน้าทีมงาน

"มีใครอยู่ด้วยหรือเปล่า"

"ไม่มีครับ ผมอยู่คนเดียว มีอะไรเหรอครับ"

"สี่โมงเย็น ...คุณขับรถไปจอดหน้าซอยพิชญาณันท์ ถนนติวานนท์ จะเห็นชายคนหนึ่งสวมหมวกแก๊ปสีขาว ใส่เสื้อลายสก๊อตสีแดง กางเกงยีนส์ ยืนอยู่หน้าร้านถ่ายรูป สี่โมงเช้า

นาที เขาจะเดินเข้าซอยไปที่ร้านครัวคุณแม่ อยู่ซ้ายมือลึกเข้าไปประมาณร้อยเมตร คุณตามเข้าไปเอาของมาให้ผมด่วนนะ เข้าใจมั้ยจ๋า"

"เข้าใจครับ เท่านี้ใช่มั้ยเสีย"

"เท่านี้ล่ะ หกโมงเย็นพบกันที่เดิม ร้านบิ๊กรี วงศ์สว่าง โอ.เค"

"ครับผม"

จำแมนเก็บโทรศัพท์เข้าที่เดิม พาร่างสูงใหญ่ของเขา ออกมาจากห้างสรรพสินค้าย่านงามวงศ์วานสู่ลานจอดรถ แล้วขับรถคู่ชีพมุ่งตรงไปสู่จุดหมายตามคำสั่งที่ได้รับมา

ยังไม่ถึงสี่โมงเย็น จำแมนนำรถไปจอดรอบริเวณนั้น เพื่อไม่ให้ชายที่ร้อยตำรวจตรีมงคลบอกสังเกตเห็น กระทั่งถึงเวลานัดหมาย เขาได้เห็นชายผู้นั้นเดินมาจากห้างท็อป หยุดยืนอยู่ตรงหน้าร้านถ่ายรูป จากนั้นอีกห้านาทีจึงได้เดินเข้าไปในซอย

"ชำนาญพลาด ประมาทตาย" จำแมนเตือนตัวเองทุกครั้งที่ทำงาน แม้ว่าจะเป็นฝ่ายเดียวกันก็ไม่ประมาท ปืนที่เอวถูกปลดขึ้นมาปลดเซฟแล้วเหน็บไว้ดังเดิม ยกมือขึ้นขยี้ปลายผม ที่ยาวลงมาประคอให้ยุ่งเหยิงก่อนจะเปิดประตูรถก้าวออกมา แล้วปิดล็อคอย่างรอบคอบ เดินเข้าไปในซอยตามชายผู้นั้น พร้อมกับกวาดสายตาไปอย่างระวัง

ชายผู้นั้นเดินไปยังร้านอาหารที่อยู่ไม่ไกลนัก จำแมนเดินผ่านหน้าร้านไปจนสุดตึกแถว แล้วจึงได้ย้อนกลับมาผลักประตูเดินเข้าไปในร้านนั้น เลือกโต๊ะนั่งหันหลังติดกับสายสืบที่หัวหน้าทีมส่งข่าวมา สั่งเบียร์กับบริกรสาวที่เดินมาต้อนรับ นั่งรอคอยอยู่อย่างเงียบๆ จนกระทั่งชายผู้นั้นเอ่ยปากถาม

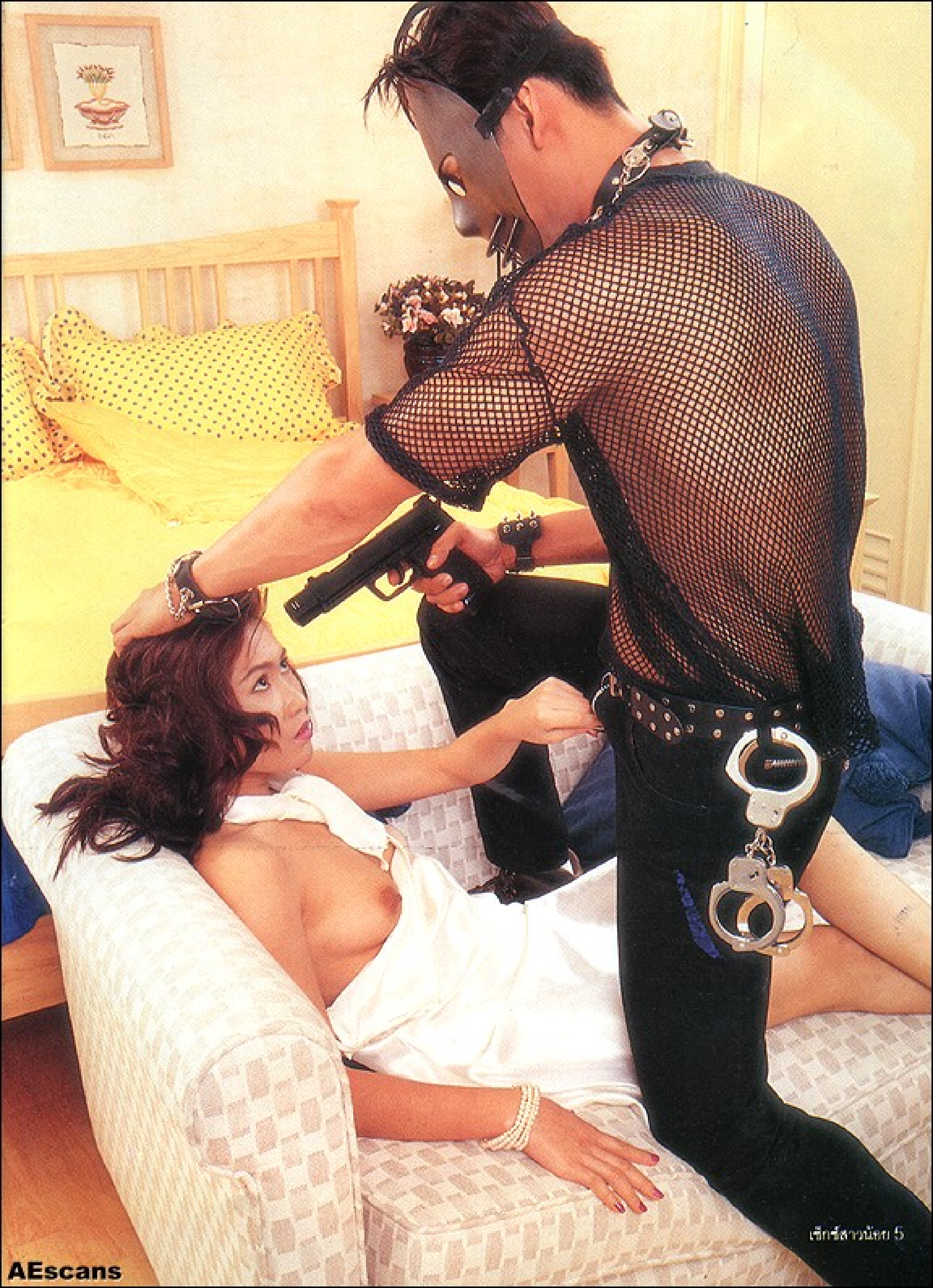
"ขอโทษมีไฟแช็คมั้ยครับพี่"

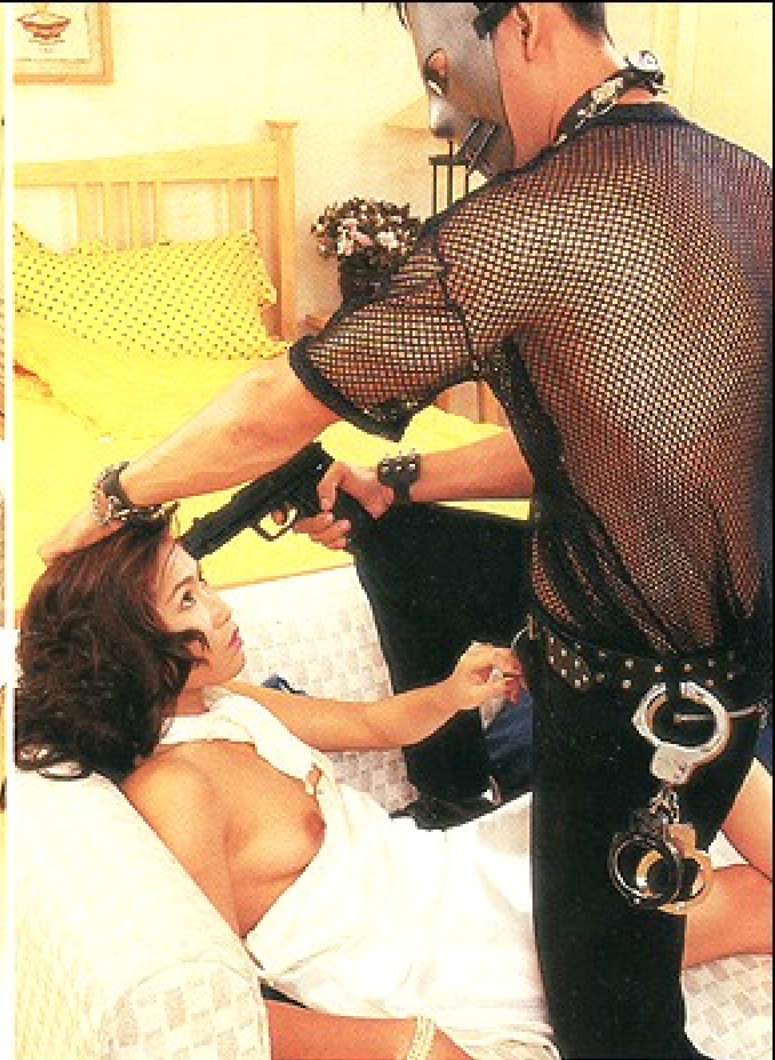
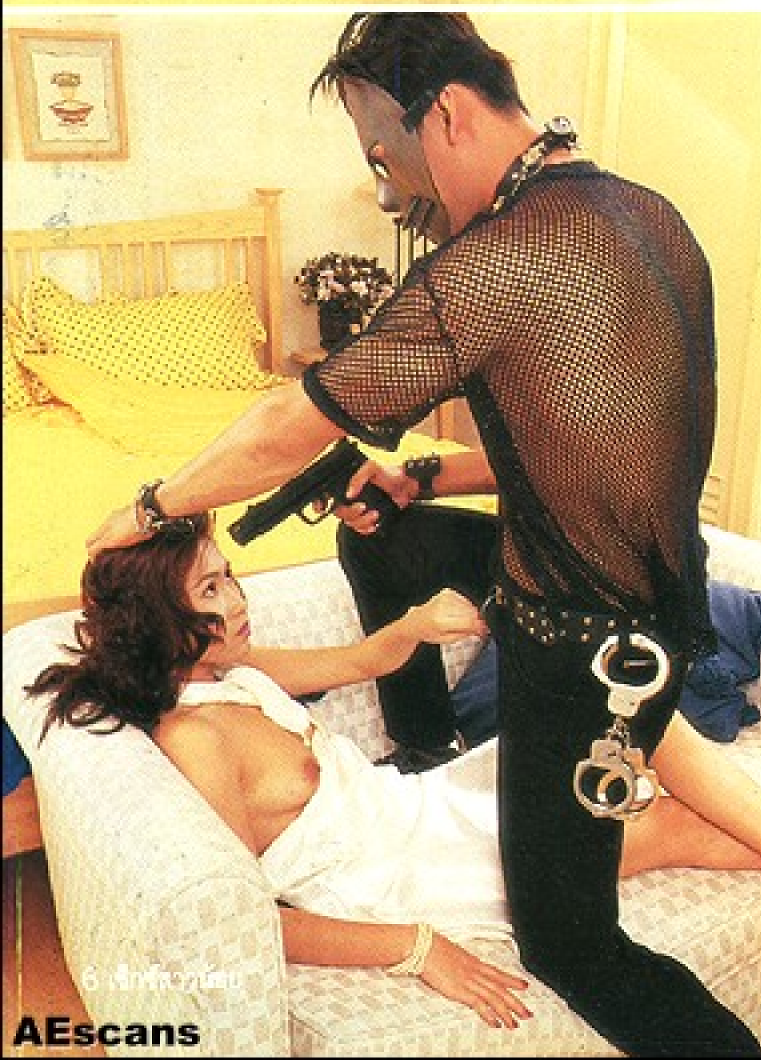
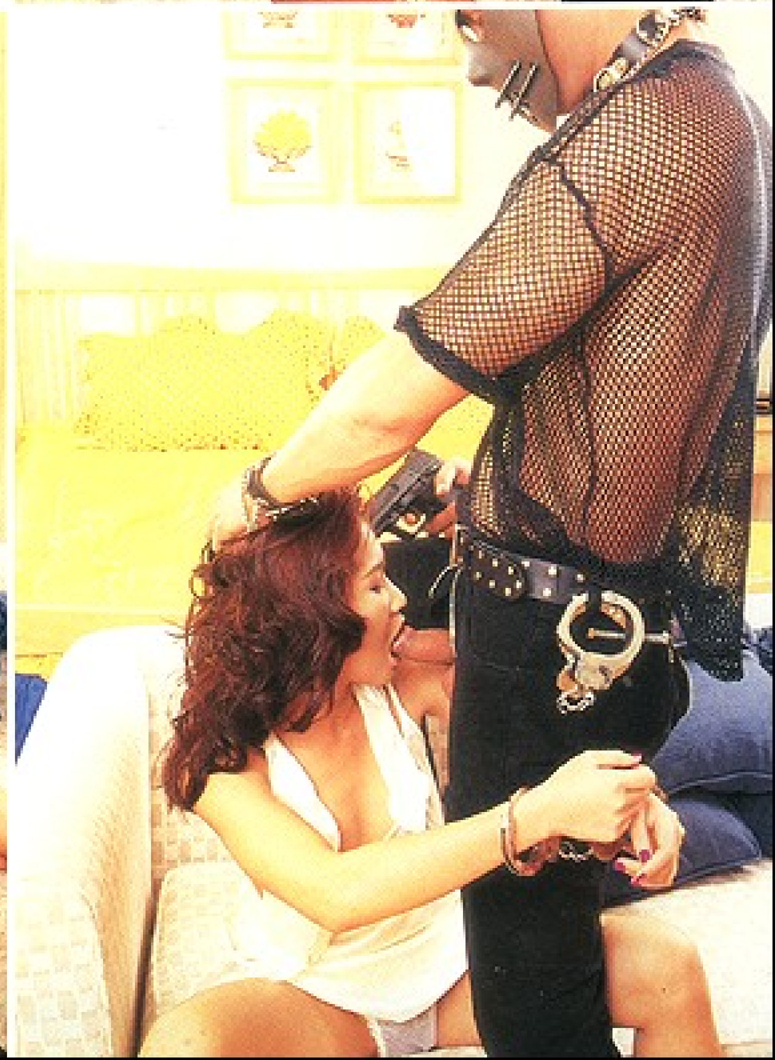
นี่คือโค้ดรับที่ใช้กันในสายงาน

"ผมไม่สูบบุหรี่เลิกมาได้ปีหนึ่งแล้วครับ"

จำแมนเอ่ยตอบ ชายผู้นั้นจึงยื่นส่งซองจดหมายให้ เขารีบรับมาพับเก็บใส่กระเป๋าอย่างรวดเร็วแล้วต่างคนต่างซดเบียร์กันไปเรื่อย พูดจาหยอกล้อเล่นกับบริการสาวหน้าแฉล้มบ้างเป็นบางครั้ง ใกล้เวลานัดหมายกับหัวหน้าทีม เขาจึงเรียกคิดเงิน ออกจากร้านมาขึ้นรถ ขับไปยังจุดนัดพบทันที

ร้อยตำรวจตรีมงคลอ่านข้อความในจดหมายที่จำแมนนำมาให้ แล้วเก็บใส่กระ

เป๋า สีหน้ามีแววครุ่นคิดระบายลมหายใจยาว ก่อนจะเอ่ยออกมาว่า

"พรุ่งนี้จ่าแมนกับผม จะไปพัทยากันแต่เช้าแล้ว"

"มีอะไรเหรอครับ"

"แล้วค่อยคุยกันทีหลัง ตอนนี้แยกกันไปก่อน"

"ครับ"

จ่าแมนรับคำลูกกลับออกมาจากที่นั่น ไม่จำเป็นที่ต้องซักถามให้มากความ เพราะงานก็คืองาน งานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ พรุ่งก็รู้เองล่ะว่าต้องทำอะไร

วันธรรมดายามเช้าบนถนนตัดใหม่มอเตอร์เวย์เส้นทางลัดตรงไปสู่พัทยา ยวดยานพาหนะไม่มากนัก จ่าแมนทำหน้าที่โชเฟอร์ มีร้อยตำรวจตรีมงคลนั่งคู่ตอนหน้า งานที่ได้รับคือการชิงตัวหัวหน้าผู้อยู่เบื้องหลังการก่อม็อบ เอาตัวมาสอบสวนสาวไปถึงตัวบงการที่สายสืบรายงานมาว่าเป็นนักการเมืองให้ได้

เลยทางแยกชลบุรีมาแล้ว จ่าแมนถึงได้ตัดสินใจแยกลงเส้นทางเข้าศรีราชา ตามสัญชาติญาณของผู้ไม่ประมาท มือกุมพวงมาลัยแน่นขึ้น เพราะสายตาของเขาที่คอยจับจ้องมองกระจกส่องหลังมาเป็นเวลากว่า 5 นาที มันบอกให้เขารู้ว่ารถยนต์สีเทาที่วิ่งตามหลังมานั้น ติดตามทิ้งระยะมาตลอดอย่างไม่น่าไว้วางใจมากนัก

"มีอะไรเหรอจ่า"

ร้อยตำรวจตรีหัวหน้าทีมงานเอ่ยถามขึ้นอย่างสงสัย

"ผมว่าเราถูกสะกดรอยตาม อย่าหันไปมองนะจ่า ดูกระจกส่องข้างหลังซิครับ นั่นไงได้รถสีเทาคันนั้น มันวิ่งตามเรามาแล้วเห็นมั้ยครับ"

"เป็นไปได้ยังไง งานนี้เราสองคนเท่านั้นที่รู้ ข่าวไม่น่ารั่วไหลนี่นา"

ผู้หมวดหนุ่มส่องดูกระจกข้างตามที่บอกเอ่ยขึ้นอย่างไม่ค่อยมั่นใจนัก

"เตรียมพร้อมเถอะครับหมวด เดี๋ยวผมจะพิสูจน์ให้ดู"

คันเร่งถูกเหยียบเพิ่มความเร็วอีก หมวดมงคลกระตุกปืนขึ้นมากระชากลูกเลื่อนส่งกระสุน 11 ม.ม เข้ารังเพลิง เมื่อมองเห็นรถคันนั้นเร่งความเร็วขึ้นมาอย่างไม่ยอมห่าง

รถคันนั้นตามขึ้นมา เพื่อประสงค์ร้ายจ่าแผนรู้ว่าต้องเป็นฝ่ายเสียเปรียบอย่างแน่นอน สายตาก็เหลือบมองไปข้างหน้าเพื่อหาทางหลบ หรือไม่ได้ ระยะ 200 เมตรข้างหน้า เขาต้องกดเข้าทางแยกเล็กๆ ที่มีลักษณะเปลี่ยวมาก ถ้าไม่สังเกตจริงๆ จะไม่เห็น เขาเหลือบมองกระจกส่องหลังอีกครั้ง จนมั่นใจว่าในช่วงเลี้ยวโค้งนี้จะรอดพ้นสายตาคนที่อยู่ในรถคันหลังที่ตามมาได้เร็วเท่าความคิด จ่าแผนเบรคระลอก หักพวงมาลัยออกจากถนนทันที ตั้งเหยียบเบรคจอด เปิดประตูลงจากรถ

ในขณะเดียวกันตัวเมืองก็ยังคงเป็นร้านเหล้า ครึกครื้นสูงเสียดฟ้า มีหลายคนพาลูกสาวออกมาเที่ยวเป็นที่ถ้ำ ด้วยความใจเย็นอย่างที่สุด เช่นเดียวกับหนวดหนุ่มที่มีสีหน้าเรียบเฉย ไม่บ่งบอกถึงอารมณ์ใดๆ ยกปืนขึ้นเล็งไปตรงหน้าลักษณะเตรียมพร้อม แต่...ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

รถคันหลังแล่นผ่านไปด้วยความเร็วคงที่ จ่าแผนผ่อนลมหายใจออกมาอย่างโล่งอก ถ้ารถคันนั้นตามมาจริงก็คงรู้แล้วว่าเขาสองคนรู้ตัว และเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้อยู่แล้ว คงไม่กล้าจอดแน่

ดังนั้นจึงถอยรถขึ้นถนนใหญ่ มุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางโรงแรมหรูบนหาดจอมเทียนแห่งนั้นคือที่พัก ทั้งคู่แยกห้องกันอยู่คนละฝั่งตรงข้ามกันตามที่หน่วยงานจองไว้ให้ ถ้าพลาดตัวจอมเหมือนนักท่องเที่ยวทั่วไปก็คงมากันไปเดินตามชายหาด

โรงแรมแห่งนี้คือที่ประชุมลับของพวกหัวหน้าขบวนการ ที่วางแผนกันเพื่อก่อวินาศกรรมและก่อความวุ่นวายต่อรัฐบาล ทั้งหมดคนละคนและจ่าแผนไม่รู้จะใช้รถหลีกเลี่ยงเพื่อนัดเจอกันที่ร้านอาหารซึ่งเป็นที่ตั้งตามจุดนัดหมายที่ได้รับมอบหมายมาจากผู้บังคับบัญชาการเท่านั้น ผู้ร่วมงานครั้งนี้คือคนช่วยเหลือสนับสนุนหลายคน แต่เขาทั้งคู่ไม่รู้ว่าเป็นใครบ้าง และก็ไม่จำเป็นต้องรู้ด้วย เพราะงานลักษณะนี้เคยเผชิญมาหลายครั้งแล้ว

บ่ายวันนั้นแม้จะแรงแดดเปรี้ยง ก็ยังมีผู้พิสมัยทะเล ลงไปเล่นว่ายน้ำเล่นน้ำกันอย่างมากทั้งชายหญิง จ่าแผนเดินเล่นไปตามชายหาดเรื่อยๆ ดูไม่แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่พลัดหลงเข้ามาในชายหาด แต่ระวังตัวอยู่ทุกฝีก้าว

"นั่นไงเป้าหมายที่ถูกสั่ง ตามไปเลียบเคียงดี"

หนุ่มต่างชาตินักเลงคนหนึ่งต่อกับเพื่อน เมื่อเป็นจ่าแผนเดินอยู่คนเดียว มันตองคนเพิ่งได้รับโทรศัพท์จากลูกที่ว่าจ่าแผนออกจากโรงแรม เดินมาทางที่มันนั่งอยู่พอดี

"เอ๊ะ...หรือ...ต้องดูให้ดีว่ามันมีพวกอยู่กับอยู่หรือเปล่า มันอาจเดินต่อเพื่อหลุดเข้าพวกเราก็ได้"

"ไม่มีหรอกอย่าประหม่าเลย ก็เห็นอยู่แล้วว่ามันเดินคนเดียว"

"งั้นเรา...เร็วนั่งร้อนคำรวจจะรีบกลับขนมัน แล้วจะพูดจาโหดมัน ทำที่ว่าไม่มีเจตนา จากนั้นต้องหานักเสียบมันสองนเลย เท่านี้เป็นอันว่าเรียบร้อย"

"มันเดินมาสุดบาร์นะ"

"ที่ไหนล่ะมันนั่นนั่นแหละ เขาจะร้อนทำให้ดีแล้วกัน"

มองดูทั่วทิศทาง ถูกตลาดตั้งเครื่องดังกระหึ่ม แล้วพุ่งออกไปสู่เป้าหมายทันที

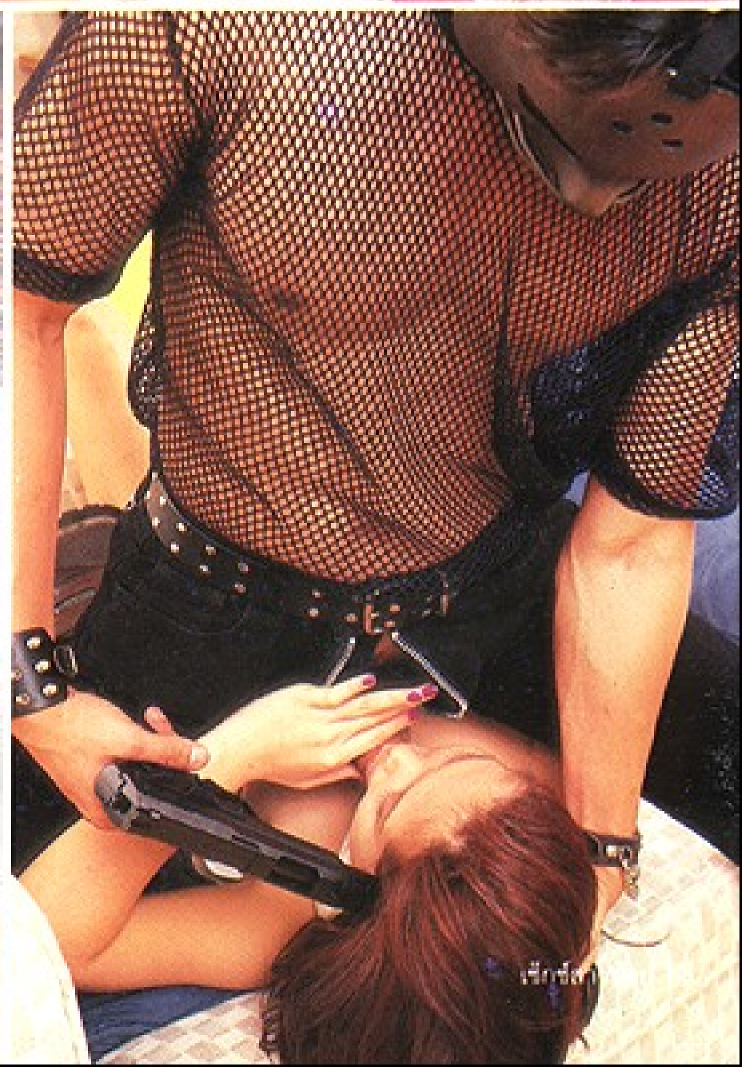
ดูเหมือนว่าจ่าแผนไม่รู้ตัว คงเดินด้วยฝีเท้าสม่ำเสมอ ทำให้คนรุมปลายแถวของผู้บงการมั่นใจว่า งานนี้ไม่ผิดเป้าหมาย

ฟุตบาทสูงไม่ถึงคืบไม่เป็นอุปสรรคสำหรับนักบิดอย่างพวกมัน ที่เร่งเครื่องกระโจนจากถนนขึ้นไปได้สบาย คนซ้อนท้ายชักมีดปลายแหลมออกมา อีกกระพริบนั้นไม่มีใครได้เตรียมพร้อม จ่าแผน หันหลังหนีมาตรงหน้าหนึ่ง เมื่อมันตั้งตัวได้ก็ยังหลบทันด้านข้างให้แล้วหลบรุนตัวหลังตู้โทรศัพท์ ทำเพียงจำเป็นต้องซื้อเวลาไปก่อน แล้วฝ่ายเครื่องลงฟุตบาทวิ่งไปตามถนน

"เดี๋ยวๆ...มันรู้ตัวหรือเปล่าวะ"

ไอ้คนซ้อน ตะโกนกระซิบถามคนขับ

"คงไม่รู้หรอก มันอาจคิดว่าเราขึ้นไปซิ่งก็ได้ ลองวกไปดูอีกทีแล้วกัน"

"เอางั้นเหรอ"

"เออซิ......ไม่งั้นกลับไปโดนลูกพี่กระทืบแน่"

คำว่าโดนลูกพี่กระทืบทำให้ไอ้คนซ้อนไม่คิดจะคัดค้านอะไร มอเตอร์ไซค์ถูกตีวงเลี้ยวกลับ และแล่นไปตามทางเดิมอย่างรวดเร็ว

"นั่นไง...มันเดินข้ามฝั่งพอดี ชนมันเลย"

ไอ้คนซ้อนท้ายร้องบอกคู่หู ให้บิดคันเร่งเข้าสู่เป้าหมาย

แต่แล้ว.....ปิคอัพสีดำยกสูงคันหนึ่ง แล่น

พรวดออกมาจากร่างของร่างๆ ดัดหน้าบะเตอร์โชค์ของนักเลงเจ้าถิ่นในระยะกระชั้นชิด

"เฮ้ยยย..."

ไอ้นักบิดแหกปากร้องลั่นคาวเหลือกด้วยความเจ็บตระหนก แต่ยังเบากว่าเสียงเหล็กกระทบเหล็ก เนื้อกระทบของแข็ง แล้วความรู้สึกที่เหมือนของนักบิดซึ่งควรจะหนาเหนียวก็ดับวูบลงตรงนั้นเอง

ปิดซิพลับสีดำนั้นจอดรอดูของงานเพื่อวางตะกร้าไปทางจ่าแมน ที่มองดูเหตุการณ์ระทึกของเขาว้างกระดาษลับสู่ที่ให้จ่าแมนก็พลอยเก็บใส่กระเป๋า เดินเข้าร้านอาหารไป สั่งเครื่องดื่มมาดับกระหาย แล้วด้วยกระดาษมาคลี่อ่านดูใจความ

"คืนนี้จะมีผู้หญิงสายสืบไปหา ระวังตัวด้วย ผู้หญิงคนนี้อันตราย"

จ่าแมนมีสีหน้าเครียดนิดหน่อย แล้วจึกขึ้น ขย้ำแผ่นกระดาษใส่กระเป๋าดังเดิม

"แผนงานเป้าหมายของเราจะ ทำไมพวกมันรู้ตัวกันเร็วนัก บ้าจริงๆ ให้ตายซิ"

จ่าแมนได้แต่คำรามในอก งานที่ได้รับมอบหมายมาในครั้งนี้ไม่ใช่ของง่ายแล้วที่จะละมือทำในเวลาฉับไวได้ เขาโทรศัพท์ปรึกษากับหมวดหนุ่มคู่หู เพื่อขอความคิดเห็น คำตอบที่ได้รับคือ แยกย้ายกันกลับไปรับคำสั่งใหม่ ทีมงานเพียงสองคนไม่พอ แล้วสำหรับงานนี้

กลัว....แต่อย่าขลาด จ่าแมนทวนคิดอีกครั้งนี้ กลับบ้านกลับแน่นแต่ต้องผ่านคืนนี้

ไปก่อน เพราะเขาต้องการพบกับผู้หญิงสายสืบคนนั้น ตามที่มีจดหมายรายงานมาบอก อยากรู้นักว่าหน้าตาของเธอจะเป็นอย่างไร

คืนนั้นจ๋าแมนอยู่ในชุดเตรียมพร้อม นั่งจิบเบียร์อยู่ในห้องเงียบๆ รอเวลาที่จะเผชิญหน้ากับหญิงสายสืบอันตราย ใบหน้าภายใต้หน้ากากที่สวมอำพรางปิดบังเรียบเฉย บ่อยครั้งที่ยกนาฬิกาดูเวลา จนกระทั่งสี่ทุ่มเกือบครึ่ง โทรศัพท์ภายในห้องจึงดังขึ้น เขาปล่อยให้มันดังอยู่อย่างนั้น ครู่หนึ่งก่อนจะเอื้อมมือไปยกมันขึ้นมากครับ

"สวัสดีครับ ห้อง 607 ครับ"

"ขอโทษค่ะ มีไฟแช็คมั้ยคะ"

เสียงหวานใสถามกลับมา จ๋าหนุ่มถอนใจเฮือก เปิดยิ้มกว้างออกมา

"ผมไม่สูบบุหรี่ เลิกมาได้ปีหนึ่งแล้วครับ"

"ขอขึ้นไปพบตอนนี้ได้มั้ยคะ ฉันกำลังต้องการความช่วยเหลือ"

"เชิญครับ ผมจะเปิดประตูรอ"

เสียงสัญญาณถูกตัดจ่าแมนวางเครื่องลงที่เดิม เดินไปเปิดล็อคประตูแง้มไว้ แล้วเดินกลับมานั่งใช้ความคิด หล่อนรู้โค้ชลับได้อย่างไร รู้เบอร์ห้องที่อยู่กับใคร

นี่หรือคืองานลับที่ได้รับมอบหมายมา มันไม่ลับเลย ทั้งถูกสะกดรอยตามบนถนนสายมอเตอร์เวย์แล้ว ถ้าไม่ใช่ผู้ออกคำสั่งส่งมาตาย ก็คงเป็นเพราะชายที่ส่งจดหมายเสื้อแดงหักหลัง ประเด็นหลังน่าจะใช่มากกว่า เพราะมันเท่านั้นที่รู้ว่าเขาใช้รถสีอะไร เลขทะเบียนอะไร ลักษณะท่าทางไม่ใช่สายสืบธรรมดา เขาดูออกว่าเหมือนกับคนที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดี คิดไม่ออกเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ใครต้องการที่จะกำจัดเขากับหมวดมงคล ที่ได้รับมอบหมายให้มาทำงานครั้งนี้ ทางเดียวที่จะรู้ได้คือต้องหาทางรีดความลับจากหญิงที่กำลังมาหาเขาให้ได้ แต่จะทำอย่างไรนี่ซิคือปัญหา

ประตูที่แง้มถูกเปิดกว้าง หญิงสาวรูปร่างสูงโปร่ง ส่วนสัดสมบูรณ์ในชุดเสื้อกระโปรงรองเท้าส้นสูง สะพายกระเป๋าหิ้วใบย่อมก้าวเข้ามา แล้วปิดประตูล็อคแน่นหนา หันมายิ้มให้จ่าหนุ่ม ที่ลุกขึ้นยืนต้อนรับ ในท่าเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นก่อนเอ่ยทักทาย

"สวัสดีค่ะจ่า ฉัน 222 ค่ะ"

"สวัสดีครับ เชิญนั่งก่อนซิครับ"

จ่าแมนกล่าวต้อนรับผายมือชักชวนหญิงสาวที่เขารับรู้มาก่อนว่าเธอเป็นสายสืบอันตราย เดินมานั่งลงยังเก้าอี้เบานุ่มหนารองรับตามคำเชิญ เขาถึงได้นั่งตามฝั่งตรงข้ามที่มีโต๊ะเล็ก ๆ คั่นกลาง

"ทำไมคุณรู้ว่าผมอยู่ที่นี่"

"หน่วยเหนือรายงานมาค่ะ ฉันได้รับคำสั่งให้มาประสานกับจ่าและหมวดมงคลเป็นการลับเฉพาะ ยังนึกไม่ออกเหมือนกันว่าฝ่ายตรงข้ามรู้ได้อย่างไร ฉันถึงได้โดนพวกมันสะกดรอยตามตั้งแต่เย็นแล้ว จึงได้มาขอความช่วยเหลือจากจ่าคุ้มครองจนกว่าจะถึงวันพรุ่งนี้ คืนนี้ฉันไม่กล้ากลับที่พัก ไม่ไว้ใจสถานะการณ์บางอย่างที่อาจจะเกิดขึ้นในยามค่ำคืน"

"ทำไมต้องเป็นผมด้วย"

จ่าหนุ่มร้องครางภายใต้หน้ากากสยบ ถามทั้งที่รู้อะไรบางอย่างล่วงหน้ามาแล้ว

"เพราะหมวดสมองคลอกลับไปแล้ว คำสั่งลูกขุนลักษณ์เพิ่มมาถึง ฉันจะกลับพรุ่งนี้เหมือนกัน ไม่กล้าคนเดียวกลางคืนมันเสี่ยงเกินไป คืนนี้ฉันจะอยู่กับจ่ากันตัวกันหวังว่าคงไม่รังเกียจนะคะ"

หล่อนพูดเหมือนมีเรื่องกลับสวยอย่างที่อาจสับสนมาบอกไม่มิด

"ผมไม่รังเกียจหรอก ในเมื่อคุณกับผมอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน เชิญตามสบายครับถ้ามีอันตรายเกิดขึ้นคืนนี้ ผู้กองอย่างต้องผ่านผมก่อน ทานเบียร์นี่ไหมครับ"

"ไม่ค่ะ ฉันไม่เคยดื่ม"

"งั้นน้ำส้มกันดีกว่าครับ"

สาวสันตราชพยักหน้ารับ จ่าหนุ่มลุกขึ้นไปหยิบขวดน้ำในตู้เย็นกับแก้ว มารินส่งให้ สายตาพรอยเหลือบดูปฏิกิริยาของหล่อนบ่อยครั้ง อย่างไม่ค่อยไว้วางใจนัก หล่อนรับไปจิบนิดหนึ่ง ก่อนวางลงบนโต๊ะแลสงสัยถาม

"จ่าแต่งตัวใส่หน้ากากนี่จะออกไปเที่ยวงานแฟนซีที่ไหนเหรอคะ"

"ครับ จ่าจะไปงานเลี้ยงเกือบใส่หน้ากากให้ดูแปลกตาดี ถ้าจ่าเจ้าชู้ชวนคนเดียว ผมจะนั่งจิบเบียร์คุยคุณหน่อยได้ไหม"

"อย่าให้ฉันลาบเรียกจ่าเลยค่ะ อยู่ในห้องที่ล็อคประตูเรียบร้อยขนาดนี้คงไม่มีอันตรายอะไรหรอก ถ้าผมต้องนอนด้วยกันคนที่ทำงานอย่างพวกเรา จะมาถือสาอะไรกับเรื่องแบบนี้ ฉันเคยชินแล้วกับการที่ได้อยู่กับผู้ชายแปลกหน้าเดียวกันทั้งในห้อง จ่านอนตรงไหนฉันก็นอนตรงนั้นแหละ"

หล่อนพูดแบบเปิดทาง จ่าหนุ่มสำลักเบียร์ที่กำลังจะกลืนเพราะไม่เฉพาะเสียงหวานของหล่อนเท่านั้นที่พูด แต่สายตาของหล่อนยังฉายมาอย่างมีความหมายอีกด้วย แทบจะมาทำใจเต้น ที่ได้ยินหล่อนเอ่ยต่อ

"จ่าคงไม่ว่าอะไรนะ ถ้าฉันจะขอตัวเสื้อผ้าอาบน้ำก่อน"

"เชิญครับ"

จ่าหนุ่มเอ่ยน้ำเสียงแหบพร่า หล่อนส่งยิ้มหวานให้ไม่ใช่สายตาอีกครั้ง ปลดกระเป๋าสะพายลงจากบ่าวางบนโต๊ะ ลุกขึ้นถอดสายกระโปรงด้านข้างขึ้นไม่ปลดเสื้อรัดของ

ปืนที่รัดต้นขาออกมาวางข้างกระเป๋า แล้วเดินไปหยิบผ้าเช็ดตัวหันหลังผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าออกมาวางที่ขอบเตียงทีละชิ้น จ่าแมนซดเบียร์อวบ จ้องมองขาขาวอวบไม่กระพริบลืมหมดสิ้นถึงอันตราย

หญิงสาวลับเข้าไปในห้องน้ำ จ่าหนุ่มตรวจค้นสิ่งของ และบัตรประจำตัวของหล่อนอย่างรอบคอบ ก่อนจะเปลี่ยนเสื้อผ้านุ่งผ้าเช็ดตัวเพียงผืนเดียว

บอกกับตัวเองว่าคืนนี้ถึงจะเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าแสนสาหัวอย่างไร จะไม่ยอมหลับเป็นอันขาด ประมาทไม่ได้ทุกวินาที เพราะอาจมีอันตรายถึงชีวิตแล้วกลับมานั่งดื่มเบียร์ต่อ

ไม่นาน..หญิงสาวก็กลับออกมาจากห้องน้ำ ส่งยิ้มหวานให้อีก แล้วเดินไปล้มตัวลงนอนบนเตียงหลับตาพริ้ม จ่าหนุ่มกระดกเบียร์ในแก้วที่เหลือพรวดเดียว ด้วยอารมณ์พลุ่งพล่าน ลุกตามไปนอนซุกตัวเข้าผ้าห่มกอดหญิงสาวเอาดื้อๆ หล่อนถึงกับอุทาน

"อุ๊ย...อะไรกันคะจ๋า"

"ผมหนาวครับ คนสวย"

ไม่จูบเปล่า แต่ยังยื่นใบหน้าเข้าไปจูบ ที่พวงแก้มสูดดมฟอดใหญ่ หล่อนไม่หลบทั้งพลิกใบหน้ามาหาเขา จ่าหนุ่มจึงเปลี่ยนจากแก้มมาประกบจูบปาก สอดลิ้นเข้าไปในปากหอมหวาน ดูดลิ้นหล่อนรัดร้อยไว้ สาวสวยบดปากให้ตอบหนักหน่วง ส่งเสียงกระหึ่มในลำคอ เมื่อจ่าหนุ่มเลื่อนมือมาปลดปุ่มผ้าเช็ดตัวของหล่อนออกจากอก ขยำคลึงทรวงอกหยุ่นที่แข็งสู้มือจุดเพลิงสวาทให้โหมกระพือขึ้นมาอย่างรวดเร็ว

จ่าแมนผ่านศึกสวาทมาอย่างโชกโชน เขารู้ว่าผู้หญิงทุกคนต้องโลมเล้าให้ตื่นตัวถึงจุดเสียวก่อน เกมส์รักจึงจะหวานชื่นเร้าอารมณ์ เขาถอนปากออกสลัดผ้าเช็ดตัวที่นุ่ง และถลกผ้าห่มออกในพ้นจากร่าง

ลุกขึ้นง้างแรกลำตัวใหญ่ของเขา เข้าไปในร่องขาเปลือยของหญิงสาว นั่งคุกเข่าบังคับให้หล่อนเปิดช่องขากว้าง เปิดเนินนูนความสาวโหนกอวบอวดสายตาร้อนแรงด้วยอารมณ์ปรารถนาคู่นั้นของเขาอย่างไม่มีทางเลี่ยง แล้วค่อยๆ ก้มหน้าลงไปซุกอยู่ตรงเนินสวาท พลิ้วปลายลิ้นลงละเลงดุ่มไตเกสรสาวทำให้หล่อนสะดุ้งเฮือก เสียวซ่านไปทั่วเนิน

สวรรค์ ส่งเสียงครางอย่างวาบหวิว

"ว๊าย...จ่าขา...ซี๊ดด..."

หล่อนครางกระเส่า เมื่อเกสรรักถูกขบเม้มคลึงด้วยริมฝีปากดึงสะบัดน้อยๆ ก่อน ที่เขาจะปล่อยออก ลากลิ้นลงไปตามรอยผ่ากลีบที่เปิดกว้าง แล้วกลับไปคลึงยอดเกสรสาวด้วยริมฝีปากซ้ำแล้วซ้ำอีก มือเอื้อมขึ้นไปขยี้ยอดปลายปทุมถัน เพิ่มความกำหนัดให้หล่อนเป็นทวีคูณ สาวสวยนักสืบดิ้นผวาสั่นจิกขยุ้มผ้าปูที่นอนแน่น เสียวสะท้านแทบหายใจไม่ออกสูดปากซี๊ดซ๊าด ส่งเสียงร้องวิงวอน

"ซี๊ด...พอเถอะค่ะจ่าขา....ทรมานจังเลยรูยย...ซี๊ด...พอแล้ว พอ"

นั่นแหละจ่าหนุ่มถึงได้รู้ว่า ถึงเวลาที่เขาต้องตักตวงความสุข จากเรือนร่างเปลือยของหญิงสาวเสียที เขาละหน้าขึ้นมาดูเนินอร่ามกลีบเนื้อเผยอช้ำที่เอิ้มฉ่ำไปด้วยหยาดหยดเมือกหล่อลื่นเจิ่ง

ลดมือจากทรวงอกลงมาประคองท่อนลำแข็งโด่จ่อจิ้มเข้าสู่ประตูสวรรค์ ที่เปิดอ้า ยัดเยียดส่วนปลายอวบจมหายเข้าไปในช่องทางที่คับแน่นทีละนิด

"โอ๊ย...เจ็บค่ะจ๋า...อู๊ย"

หล่อนสะดุ้งร้อง ผงกตัวขึ้นมองหน้าตาบูดเบี้ยว เมื่อรู้สึกถึงความใหญ่ยาวนั้นยังคงลื่นไหลเข้าไปเรื่อยๆ สร้างความเสียวแสบให้หล่อนขึ้นมาทุกขณะ เมื่อเขาดึงความกำยำเข้าไปจนสุดความยาวประกบแน่น หล่อนก็ขยับสะโพกบิดคลายความอึดอัด จึงเหมือนเป็นการยั่วยุให้เขาเคลื่อนไหวขยับความยาวขึ้นไปจนเกือบหลุด แกล้งทำให้หล่อนแอ่นเนินตาม แล้วกระทุ้งกลับเข้าไปอย่างหนักหน่วง รุนแรงขึ้นเป็นอันดับ จนร่างของหญิงสาวสั่นสะเทือนด้วยพลังกระแทกกระทั้นของคู่สวาทที่โหมเข้าใส่ไม่ยั้ง

"ซี๊คค....เสียงเหลือเกิน....จ๋าขาซี๊คค..อย่าหยุด อย่าหยุดนะคะ..วี๊ด"

หล่อนซี๊ดบอกอย่างหมดความอายจ๋า หนุ่มทาบทับตัวลงไปตามความยาว จูบปากที่ครวญครางบดขยี้ มือบีบขย้ำอกอวบ กระหน่ำความยาวถล่มถ้ำสวาทไม่ยั้ง จนร่างงามของหญิงสาวเหยียดเกร็ง ดูดปากเขาโต้ตอบส่งเสียงงึมงำในลำคอ เนื้อตัวสั่นกระตุกเป็นห้วงๆ

และเมื่อเขากดท่อนลำเข้าช่องรักของหล่อน

เต็มเหนี่ยวรุนแรง หล่อนสะบัดหน้าเร่าจนปากหลุดจากการประกบ ส่งเสียงโหย ภายในช่องลับบีบรัดท่อนแกร่งของเขาเป็นจังหวะ รับการกระตุกฉีดหยาดตัณหาของจ่าหนุ่มที่พวยพุ่งเข้าสู่ตัวหล่อนเป็นระยะ ทำให้เกิดความเสียววูบวาบ ไปทั้งเรือนกายอย่างท่วมท้น

มือที่กอดแผ่นหลังของจ่าหนุ่ม จิกเกร็งจนเล็บฝังเนื้อ เขาสะดุ้งเฮือกร้องคราง ความเจ็บปวดแผ่ซ่านไปทั่วร่างอย่างรวดเร็ว ดวงตาเบิกโพลงด้วยความตกใจสุดขีด เมื่อรู้ซึ้งถึงอันตรายที่ได้รับ เขาลุกพรวดพราดหลุดจากอ้อมกอด เอื้อมมือคว้าคอหล่อนเพื่อบีบ

แต่...ไร้เรี่ยวแรงเสียแล้ว เมื่อยาพิษร้ายแรงจากปลายเล็บของสายลับสาวอันตรายแล่นเข้าสู่หัวใจ จนความรู้สึกดับวูบ ฟุบร่างลงบนอกของหล่อนที่ชื้มรื่น ให้กับความสุข และความตาย ในช่วงเวลาเดียวกันบนเตียงนั้นเอง.....

....

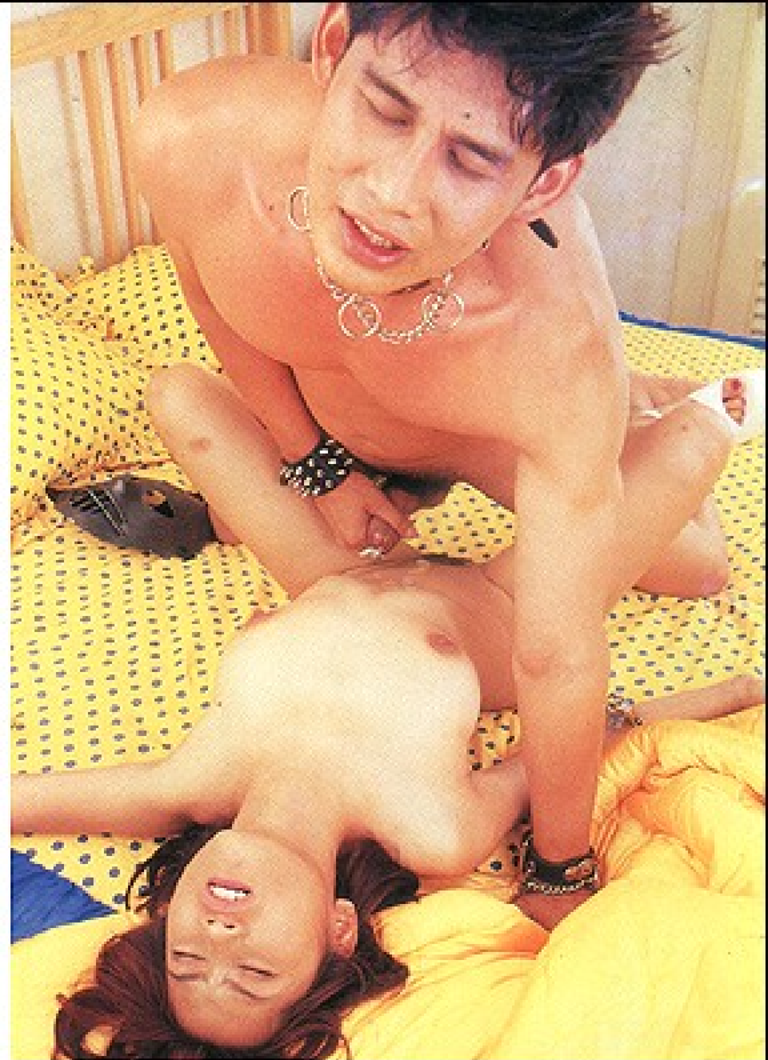

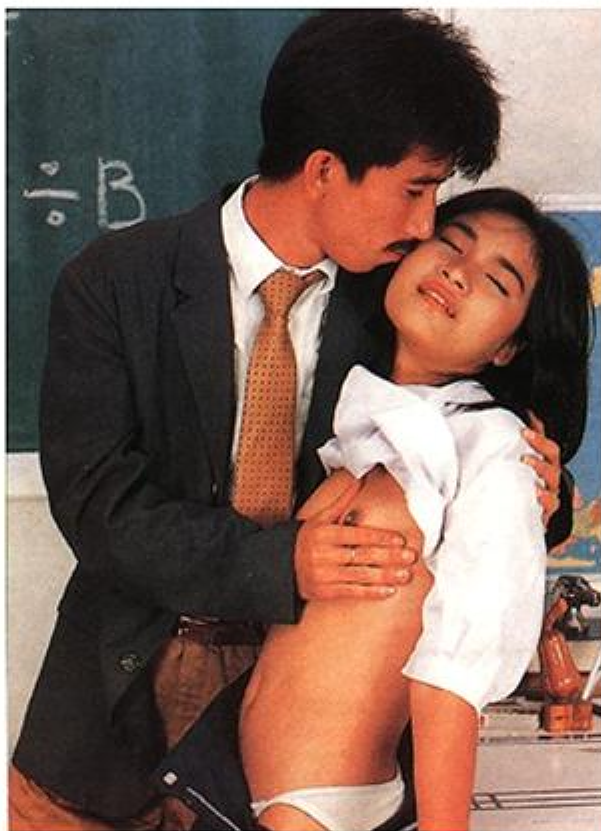

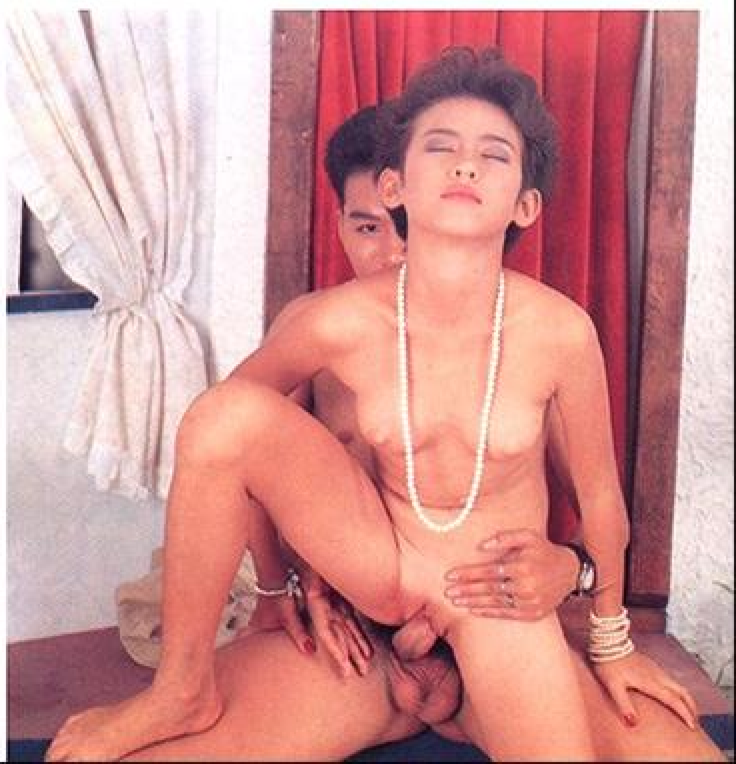

AEscans

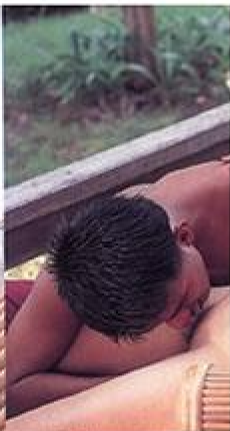

เปิดบริสุทธิ์'.41

เปิดบริสุทธิ์' 41 (18)

เปิดบริสุทธิ์ 41

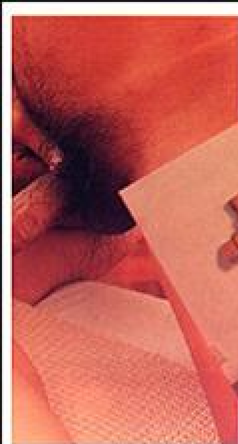

เปิดบริสุทธิ์ 41

เปิดบริสุทธิ์'

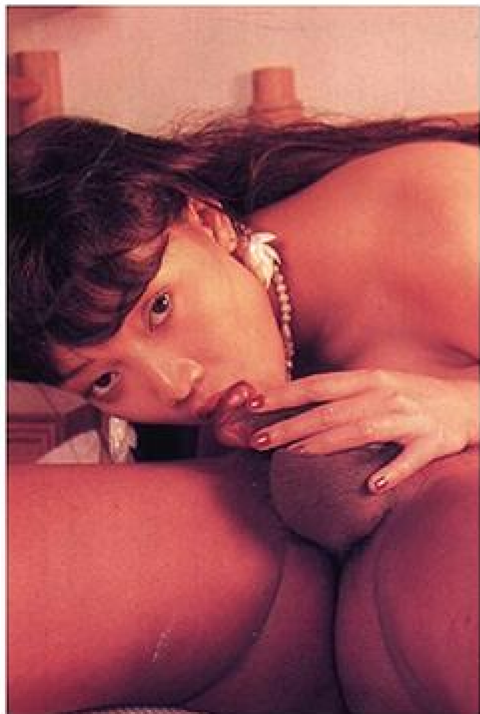

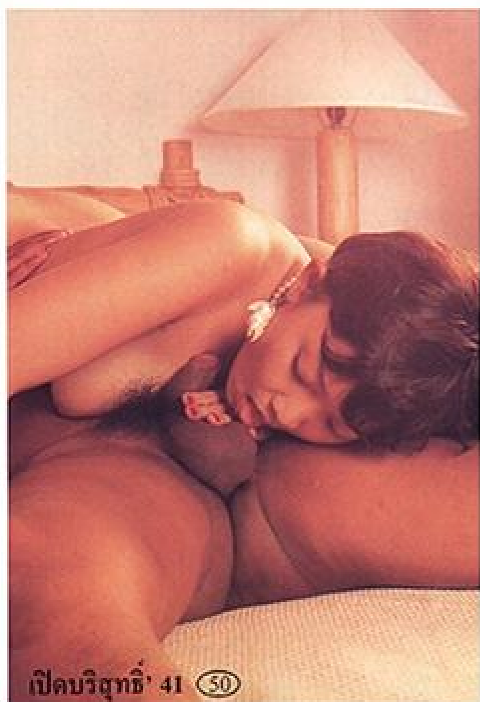

ร่องเสียวทีไร น้องยิ่งเกร็งตัวแอ่นรับด้วยความเสียวสุดตัว บิดไปบิดมาจนรถสะเทือนไปทั้งคัน ดีนะที่มันไม่มีคนเห็น

...เขาละเลงลิ้นจนเขาพอใจแล้ว และเขาก็จับน้องลุกขึ้น แล้วเขาก็ล้มตัวลงไปนอนหงายแทนน้อง เขารูดซิปออกแล้วงัดควยที่แข็งโด่ออกมาจากเป้ากางเกง น้องตกใจมากเลยค่ะ มันทั้งใหญ่และยาวจริงๆ" เธอบอกอย่างอายๆ ว่านี่เป็นครั้งที่เห็นควยเป็นๆ เป็นครั้งแรกในชีวิต

"น้องจ้องมองดูมันด้วยตาเขม็ง แล้วเขาก็กดหัวน้องลงไปที่ควยของเขา จับมันมาถูไถที่ริมฝีปากของน้อง แล้วเขาก็ให้น้องอ้าปากอมมัน ทีแรกน้องไม่กล้าอมหรอกค่ะ น้องตัดสินใจอยู่นานว่าจะอมดีหรือไม่ คิดไปคิดมาไหนๆ ก็ไหนๆ แล้ว น้องเลยตัดสินใจอมมันเข้าไปในปากน้องทันที มันทั้งคับทั้งแน่นปากน้องเหลือเกิน แล้วน้องก็โยกหัวรูดขึ้นลง ส่วนเขาก็เด้งเอวรับปากน้องอย่างแรง จนควยของเขาเข้าไปลึกสุดคอหอยน้องเลย"

น้องเบนซ์บอกว่า เธอหันก้นไปทางใบหน้าเขา ส่วนของใบหน้าจึงหันหน้ามาทางปลายเท้าเขา แล้วเขาก็ดึงก้นของเธอมาป้อนเนื้อส่วนที่อ่อนไหวไปที่ปากของเขา

"เขาเริ่มตวัดลิ้นเลียที่เม็ดติ่งเสียวของน้องทันทีน้องถึงกับสะดุ้ง หดก้นหนีอย่างเร็ว ส่วนปากน้องก็ยังอมควยของเขาอยู่ในปาก"

เวลาแห่งการเล้าโลมและดูดเลียอันดูดดื่มเนิ่นนานมาพอสมควร จากนั้นเขาก็จับน้องเบนซ์ของเรานอนหงายลงไปอีกครั้ง แล้วเขาก็เริ่มบทเสียวบทใหม่ที่ยากจะลืมเลือนกับน้องเบนซ์ทันที

"เขาจับควยแหย่เข้ามาในร่องเสียวที่แฉะไปด้วยน้ำลายของเขากับน้ำของน้อง แล้วเขาก็เสียบมันเข้าไปทันที น้องเจ็บมากค่ะ น้องดิ้นหนีด้วยความเจ็บแสบที่ร่องเสียว แต่เขาก็พยายามตามมากดเสียบและออกแรงขย่มเข้าไปอย่างไม่ยั้งจนรถสะเทือนไปทั้งคัน จนน้องทนเจ็บไม่ไหวร้องลั่นดังออกมาก็ก้องทั่วรถเลยค่ะ น้องยิ่งร้องเขาก็ยิ่งกระแทกควยใส่จิ๋มน้องอย่างไม่ยั้งจนรถยวบยาบๆ ไปทั้งคัน น้องทั้งเจ็บแสบจนแทบจะขาดใจเลยค่ะ"

เธอเล่าผ่านเทปสัมภาษณ์ตัวน้อยว่าจังหวะนั้นเขาดันกระแทกเข้าไปแต่ละครั้งจนมิดด้ามจนร่องรักรูสวาทของเธอแทบจะพัง

"เชื่อมั้ยคะ ร่างของน้องต้องเด้งไปตามแรงกระแทกของเขา นมน้องก็สั่นกระเพื่อมขึ้นลงไปตามแรงด้ามของเขา ทีนี้เขาจับขาน้องขึ้นพาดบ่าและเขาก็กระแทกเข้ามาอย่างแรง น้องเสียวเกือบทนไม่ไหว เพราะความเสียดสีของควยที่รูดเข้ารูดออก"

ผมพยายามจะไม่จินตนาการตาม แต่ได้ลายสีหันผมเห็นน้องเบนซ์ ร้องครางด้วยความมันส์ ปนความเสียว อาการของเธอยามนี้ดูออกว่าเธอแทบจะทนต่อไปไม่ไหวแล้ว

"แล้วเขาก็หยุดพัก คงเพราะเขากลัวน้องจะออกและเสร็จก่อนเขา แล้วเขาก็เปลี่ยนท่ามาเป็นท่าโก้งโค้ง เขาจับตัวน้องพลิกคว่ำหน้าลงไปบนเบาะ แล้วเขาก็ยกก้นน้องโก่งขึ้น แล้วเขาเอาควยเสียบเข้าไปอีกครั้ง คราวนี้เขาก็กระแทกเข้าไปสุดแรงจนหัวน้องถูไถไปมาที่เบาะพร้อมกับเสียงโยกของรถดังเอี๊ยดอ๊าดๆ แทบจะพังเสียให้ได้ ส่วนน้องก็ครางกระเส่าแข่งกับเสียงรถที่ดังด้วยความเมามันส์อย่างสุดขั้วหัวใจเลยทีเดียว

...เขาเร่งกระแทกน้องอย่างเร็วและแรงขึ้นเรื่อยๆ น้องเหลือบตาขึ้นไปดูเห็นเขาหลับตาปี๋ ใบหน้าเหยเก ร่างเกร็ง ขณะสองมือจับเอวน้องพร้อมกับส่งแรงกระแทกใส่ไม่ยั้ง ไม่นานนักเราสองคนก็ไม่สามารถทนต่อความเสียวไปได้อีก พุ่งกระฉูดออกมาพร้อมกัน เลยไม่รู้ของใครเป็นของใครไหลออกมาเต็มเบาะรถไปหมดเลยค่ะ แล้วน้องก็นอนหมดแรงด้วยความเสียวและมันส์ ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่น้องเพิ่งได้รู้จักกับรสสวาทที่ลานจอดรถชั้นใต้ดินของห้าง ตอนกลางวันแสกๆ"

รักแรกของเธอมิได้จบลงอย่างสุขสมเหมือนฉากน้ำแตก เธอเสียน้ำตาให้กับรักแรกเมื่อรู้ว่าเขาแอบไปเอ็คกับเพื่อนในแผนก เธอตัดสินใจลาออกจากงาน

"จนน้องมาอ่านเจอประกาศรับสมัครนางแบบในหนังสือพิมพ์บันเทิงฉบับหนึ่ง ก็ลองส่งรูปเข้าไป ที่เค้าให้ไปเทสต์งาน ส่วนมากเป็นพวกถ่ายแบบชุดว่ายน้ำค่ะ"

รูปร่างสูงโปร่ง เอวคอดรับกับสะโพกสวย คุณอาจเคยผ่านตากับงานของเธอที่เป็นแบบให้กับแคตตาล็อกชุดว่ายน้ำและชุดชั้นในของห้างสรรพสินค้ามาแล้ว

หว่ารูปสวยของเธอในชุดว่ายน้ำเมื่อสองสามปีก่อน เทียบไม่ได้เลยกับความงามอันหวดเดจที่เธอมอบให้กับพวกเราใน วีนัส มาสเตอร์ ครั้งนี้

มีใครกล้าเถียงมั้ยครับท่าน!!!

AEscans
7 VENUS MASTER

'ติ๊ก' บงกช คงมารวย

ให้ตายสิครับท่าน! แค่เพียงแว่บแรกที่เราได้เห็นดวงตาสวยกลมโตของเธอ หัวใจก็แทบตกไปอยู่ที่ตาตุ่ม-ทันที

มากไปกว่านั้นเราได้พบและประจักษ์แก่ใจอีกครั้งแล้วว่าดวงตาของคนเราสามารถบอกเล่าเรื่องราวของเจ้าของได้

มิติความงามที่เราคาดเดาเอาด้วยสายตาอันซุกซนเป็นเสียวไม่น่าจะพ้น 35-24-36

"เดาผิดไปนิดนึงค่ะ" สาวเจ้าของสายตาคมและกลมโตหัวเราะคิก ดูน่าเลิฟไปอีกแบบ

"34-24-36 เองค่ะ" ให้ตายอีกสักครั้งเถอะครับท่าน มันจะผิดไปได้ไง ก็ผมก็ดูทุกมิติของสาวสวยที่นั่งไขว่ห้างอยู่ตรงหน้าแล้วแทบจะทุกเฟรมที่จะปรากฏต่อสายตาท่านในอัลบั้มร้อนระเบิดสีขนานไปทั้งสามโลก "วีนัส-มาสเตอร์" เล่มนี้

"จริงๆ แล้วพี่เดาถูกนะคะ แต่ต้องเป็นสัดส่วนของหนูก่อนมาถ่าย" นั่นปะไร แล้วเราก็ได้เห็นความตั้งใจจริงและเอาใจใส่ในงานของเธอ

"ก่อนถ่ายประมาณอาทิตย์นึง หนูก็ฟิตรูปร่างตัวเองเป็นการใหญ่ พี่เชื่อมั้ยเพื่อนหนูที่มันเคยแทก เอิ่ย...เคยถ่ายก่อนแล้วมันบอกว่าไง" เธอเว้นจังหวะให้ได้ลุ้นกับสิ่งที่จะหลุดออกมาจากปาก

"มันว่า 'อีนี่ ถ้ามึงอยากผอม แล้วรูปออกมาสวย มึงเอาอย่างกูดิ อัพยาวันละสองซา รับรองเปรี้ยงแน่' แล้วพี่รู้ปะว่ายาที่มันอัพน่ะ ยาอะไร ยาบ้าค่ะเชื่อมะเพื่อนหนู" ผมกะลังจะปล่อยก๊ากไปกับลีลาเล่าออกรสชาติของเธอ ก็เลยต้องรีบหุบ...ปาก เฮ้อ เป็นเบื้องหลังความสวยที่ไม่น่าจะเอาเป็นแบบอย่างเลยจริงๆ แล้วก็อย่าไปเสือกอยากรู้แล้วกันนะขอรับ ว่าเจ้าของสูตรเด็ดเคล็ดผอมอันแสนมหัศจรรย์นั้นเป็นใคร และอยู่ในเล่มไหน

หลังปฏิเสธความหวังดีแบบเอื้อๆ ของเพื่อนรัก น้องติ๊กของผม อิอิ ก็ตั้งหน้าตั้งตาออกกำลังกายในฟิตเนสที่อพาร์ตเม้นต์เป็นการใหญ่ งดเที่ยวงดแดนซ์ กิจกรรมที่แทบจะเรียกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตสาววัย 19 คนนี้ตั้งแต่จำความได้

"แดนซ์กระจายพี่หนูน่ะ เมาไม่เมาหนูได้หมดแหละ แค่ได้ยินเพลงจังหวะมันส์ๆ ขาหนูมันก็ไปเองแล้ว ที่ฮอพฟิตพี่มี Ket-chup song มั้ย มันส์มากเลยเพลงเนี้ย" เธอหัวเราะชอบใจ เมื่อผมบอกว่ามีแต่หมอลำของจินตหรา พูนลาภ กะ ศิริพร อำไพพงษ์

ก่อนจะมาแดนซ์กระจายยั่วสายตาชายไทยในเธคดังย่านรัชดา น้องติ๊กของผม พื้นเพมาจากเมืองมะขามหวาน เพชรบูรณ์โน่นแน่ะครับ แม่ส่งมาเป็นสาวเย็บผ้าในโรงงานของน้าที่ย่านห้วยขวาง แต่อย่างว่าคนมันสวยเด้งขนาดนี้จะให้หมกตัวซุกอยู่ในซอกหลืบไง จริงมั้ยท่าน

"จะว่าใจแตกก็น่าจะถูกนะพี่ ตอนนั้นมากรุงเทพฯครั้งแรก อะไรๆ มันก็ตื่นตาตื่นใจไปหมด เคยฝันไว้ว่ายังไง มันเหมือนกับที่เราฝันหมดเลย" ตาของเธอเป็นประกายเมื่อร่ายความรู้สึกถึง...เมืองแห่งนางฟ้า

"ใครทำหนูใจแตกรู้มั้ยคะ น้าชายหนูเองแหละ ชวนหนูกับเด็กในโรงงานไปเที่ยว จริงๆ ก็ดูออกแต่แรกแหละว่าเขากะจะฟันหนูคนเดียว เพื่อนแค่เอาเพื่อนไปเป็นไส้กันหมา กันน้าสาวหนู" เธอยอมรับว่าไม่ได้ขัดขืน เพราะอยากลอง

"ครั้งแรกก็ยังไม่เสร็จหรอกค่ะ กว่าจะทำใจได้ก็...สักพักใหญ่ๆ เลยแหละ" สาวแดนมะขามหวาน น้ำตาลขาว ลูกสาวสวยบอกอายๆ และปัจจัยสำคัญที่ทำให้สาวเจ้าละลาย หลงเคลิ้ม เพริดไปกับอารมณ์เว้นทั้งที่รู้ว่าเป็นบาปหนักก็คือ

"น้าเขยหนูหล่อมากเลยพี่ แล้วหนูก็สันดานดันเสือคือ เป็นโรคแพ้คนหล่อ" อิอิ งานนี้มีลุ้น มะ ว่าต่อเลยอีหนู

"หล่อแบบเซ็กซี่ ประมาณนี้เลยพี่ ติ๊ก เจษฎาภรณ์ ผลดี น่ะ พี่นึกออกไหม แล้วหนูจะอดใจไหวเหรอ" ไม่ต้องรอให้ถามว่าโดนท่าไหน เพราะสาวน้อยดูจะจดจำฉากรักแรกครั้งนั้นไม่เคยลืม

"ในโรงแรมพี่ น้าชายวางแผนเสร็จสรรพ ให้หนูทำเป็นขอน้าสาวว่าไปเยี่ยมญาติที่บางกะปิ แต่แอบไปเปิดห้องให้หนูที่โรงแรมแถวรามคำแหง หนูจำได้ติดตาเลยตอนที่น้าเขยมาส่ง อีพวกเด็กโรงแรมมันยิ้มแบบขำๆ หนูรอน้าเขยที่คงออกไปตอแหลกับน้าสาวว่าติดธุระประมาณครึ่งชั่วโมง นอกจากหล่อแล้วยังเซ็กซ์ระเบิดน้าเขยหนูคนนี้ แบบ-น้าเค้าเลีย เอ่อ...จิ้มหนูทุกซอกทุกหลืบ เลียจนหนูแตกน่ะติดดู" พี่ว่าไม่ต้องละเอียดมากก็ได้นะอีหนู มะ...มัน อิจฉาว้อย ไอ้น้าเขยระยำ

"เป็นครั้งแรกที่ทั้งกล้าทั้งกลัว ใจก็อยากลองให้คนหล่อๆ เย็ด อีกใจก็กลัวบาป แหมหนูท่องตั้งแต่เด็กเลยนะ ศีลห้าร้อยสามน่ะ" ถึงจะท่องและจำจนขึ้นใจแต่ไฟราคะก็ไหม้จนสาวเจ้าตั้งท่ารับไม่ทัน โดนฟันในที่สุด

"ก็เอาวะ โดนครั้งแรก หนูขอโดนคนหล่อเย็ด เป็นสถิติที่น่าจดจำหน่อยแล้วกัน" ให้มันได้อย่างนี้ซิสาววีนัสของเกล้ากระผม

"ยิ่งพอโดนครั้งแรกนะพี่ เหมือนใจจะขาดให้ได้ เหมือนอะไรใหญ่ไปจุกคาอยู่ในรู หนูนี่เกือบเอาชีวิตไม่รอด แต่พอน้าเค้าเริ่มโยกและขยับเป็นจังหวะหนูก็เริ่มมันส์ สู้ตาย ซึ่งต้องยกความดีความชอบให้น้าเขย ทั้งหล่อ ควยใหญ่เลียและเย็ดเก่งจริงๆ "

ดูซิว่าเธอจะทำร้ายทำลายหัวใจชายไทยเกือบหล่ออย่างผมอีกแค่ไหน

"จากนั้นหนูก็กลับเข้าไปทำงานที่โรงงานต่อสักพัก ก็บอกน้าว่ามีคนมาชวนไปทำงานนางแบบ ก็นางแบบนู้ดนั่นแหละ ใจมันอยากเข้าวงการบันเทิงตั้งแต่เด็กก็เลยตามเลยมาจนทุกวันนี้ กว่าหนูจะออกมาอยู่ข้างนอกได้แทบตายนะพี่ เพราะน้าเขยแกเล่นจะเก็บหนูไว้เย็ดคนเดียว แต่หนูเริ่มเที่ยวก็มีคนมาขอบ หล่อกว่าน้าหนูอีก ประมาณออย ธนา อย่างนั้นเลย หนูก็เลยซิ่งออกมาโดยเอางานนางแบบบังหน้า"

น้องติ๊กบอกว่าถึงจะเพียงแค่ได้ชื่อว่าแค่เข้ามาหายใจเล่นในวงการบันเทิงระดับที่คนทั่วไปมองว่าต่ำชั้น แต่เธอกลับบอกว่าภูมิใจ

"ภูมิใจมาก....." เธอเน้นและลากเสียงยาว บอกความรู้สึก

"เป็นงานอิสระที่ทำรายได้ในระดับที่ ให้หนูนั่งเย็บจักรทั้งเดือนก็ได้ไม่เท่ากับที่หนูเดินแบบแค่ไม่กี่งาน ใครจะมองยังไงหนูไม่สน ถือว่าเป็นงาน จบแล้วจบเลย" รวมทั้งงานการรับเป็นทูตแห่งกามา เทพีสาวร้อนในตระกูลวีนัสหนนี้ เธอก็ว่ารับงานอย่างเต็มที่และเต็มใจ

"หนที่ที่เค้าตื๊อไม่ไหวด้วยมั้ง แล้วพี่ทีมงานก็ไม่รู้ไปสืบมาจากไหนรู้ว่าหนูชอบคนหล่อก็เลยเอาช่างภาพสุดหล่อมาล่อ" น่าน ทำร้ายจิตใจกันแบบเผาขน เกินจะทนไหว

"เปล่าหรอกพี่ แหม...ทำเป็นหน้าบึ้งไปได้ หนูเคยเห็นงานของวีนัสน่ะแต่เชื่อมั้ยไม่เคยคิดว่าจะมาถ่ายหรอก จนวันหนึ่ง มันจำเป็นต้องใช้เงินก้อนไปช่วยน้าสาว คนที่หนูเกือบจะแย่งผัวน่ะ เอาวะ ได้ลบล้างบาปในใจ หนูก็

เอาน่ะ" สวย น่ารัก นิสัยดี แถมกตัญญูต่อบุพการีอีกต่างหาก

"แต่เกือบจะถ่ายไม่จบนะพี่ วันสุดท้าย เราไปถ่ายที่ดินเขา หนูก็ขึ้นไปแหกแข้งแหกขาแหก...สารพัดบนรถแทรกเตอร์ ซึ่งพี่สไตลิสต์ก็ชมให้หนูใจชื้นว่าหนูเป็นคนที่ทำงานด้วยแล้วสบายใจที่สุดในรอบหลายปี แหกได้อย่างใจพี่เค้ามาก พอช็อตสุดท้ายพี่เค้ายื่นข้าวโพดฝักสดๆ อันเบ้อเร่อส่งให้บอกให้ยัด...จึ๋ม หนูอึ้งเลยนะ

...คือหนูไม่ปฏิเสธนะว่าได้ตกลงกับพี่เค้าไว้แต่แรกแล้วว่าจะต้องมีการสอดใส่ตามคอนเซปท์หนังสือ แต่ใครจะคิดว่าจะเป็นข้าวโพดดิบๆ สดๆ ซาดิสม์มั้ยล่ะ" แต่ด้วยสปิริตแรงกล้า กลีบงามๆ ของสาวใจเด็ดก็มีฝักข้าวโพดขนาดเส้นรอบวง 6 นิ้วอัดเข้าไปจนได้

"เอาจริงๆ เลยนะ หนูแทบจะร้องไห้ออกมาเลย โดยเฉพาะตอนที่ต้องเปลี่ยนท่าแล้วก็ต้องยัดใหม่ทุกครั้ง เจ็บจริงๆ แต่พอชินแล้วหนูก็ว่ามันดีดีเหมือนกัน ว่าแต่รูปออกมาเป็นไงมั่งไม่รู้ หนูกลัวเพื่อนเห็นเอาไปล้อล่ะพี่"

เธอจากผมไปแล้วพร้อมกับเงินค่าตัวงวดสุดท้ายที่จะนำไปช่วยเหลือผู้มีพระคุณ ทั้งยังเพื่อเป็นการลบล้างความผิดบาปที่ติดอยู่ในใจสมัยที่ทำผิดศีลข้อสาม-เอ็ดกับน้าเขยครั้งนั้น!!

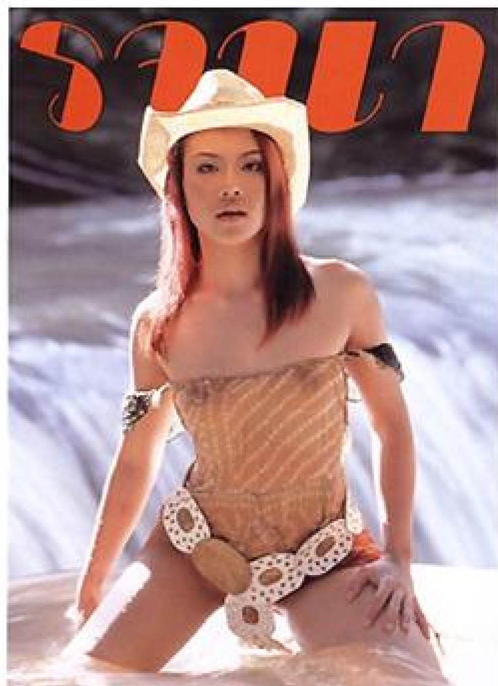

AEscans

เบาๆ จนหอยมันชินที่เข้าทางเขาก็เริ่มเดินเครื่องเต็มสูบ จากช้าเป็นเร็ว เร่งขึ้นเรื่อยๆ ส่วนหนูนั้นไม่ต้องพูดถึงแล้วค่ะ เอวลอยตัวไม่ติดพื้น แอ่นขึ้นรองรับการกระแทกของเขา

...คือ ยอมรับอย่างไม่อายเลยค่ะว่า ตอนนั้นหนูคิดอะไรไม่ออกอีกแล้ว ยิ่งเขาเร่งเครื่องเต็มที่กระแทกควยแบบไม่ยั้ง มีแรงเท่าไหร่ก็แทบจะถวายควยและชีวิตนี้มอบให้หนูเพียงคนเดียว เสียงกระแทกดังพั่บ ๆ เป็นจังหวะ หนูร้องเสียงหลงเมื่อเขาเร่งและส่งแรงผ่านเอวสู่ควย และแล้วควยของเขาก็พ่นน้ำแห่งความรักออกมาในถ้ำสวรรค์ของหนูจนเนื้องนองเกือบท่วมปากรูหีของหนู ไม่ได้ตอแหลนะคะ มันเยอะมาก-มาก

...เขากอดร่างหนูแน่น ใช้ขารัดเอวหนูเหมือนจะให้เป็นเนื้อเดียวกันกับเขา ส่วนหนัง[illegible]เนื้อของเขาราวกับไม่อยากให้พรากจากไปไหน

[illegible]หนูสุขบอกว่าหลัง[illegible]เสร็จเธอต้องตกใจ[illegible]มีแผลหวกขาตัวเองดู แล้ว[illegible]เห็นว่าหีของเธอบวมแดง แถมมีเลือดไหลออกมาอีกด้วย เลือดที่ว่ายังติดอยู่ที่หัวควยและท่อนล่ำ[illegible]ของไอ้หนุ่มผู้โชคดีคนนั้นด้วย

"หนูรู้สึก[illegible]ตกใจ เขาก็เข้ามาโอบกอดและปลอบว่า ไม่นานก็หายบวมพร้อมใช้งานได้เหมือนเดิม ดูสิหีหนูบวม[illegible]เนี่ยังมาทำปากดีอีก"

น้องสุขบอกผมด้วยอาการเขินเกินงาม แต่ดูน่ารักมากกว่า[illegible]กว่า ไอ้อาการหีบวมให้เลือดวันนั้นค่ะ จากหีบวมที่เกิดจากการโดนขวดโค้กอัดกระแทกตั้งแต่ ตอนถ่ายวีนัสมาสเตอร์มากทีเดียว

"หีบวม[illegible]ควยของไอ้เจ้าแฟนคนแรกนั้นเกิดความ[illegible]ยากจะบรรยาย ส่วนหีบวมและได้เลือด[illegible]โค้ก มันเจ็บแสบหูรูดหูรายมากกว่า[illegible]

แต่[illegible]จะบวมเป่ง น้องน้ำผึ้ง[illegible]เหมือนๆ กันนั่น[illegible]กับท่าน

[illegible]ควยความสงสัยจะคนแปลกใจ[illegible]ทำไมและเหตุใดหนอเธอจึงยอมให้ผู้ชายคนนี้เป็นคนแรกที่กระแทก[illegible]หีของเธอ[illegible]ได้รับ มันทำให้ผมได้รู้จักผู้หญิงใจถึงคนนี้ในอีกบางแง่มุม ว่าเธอเป็นคนเปิดเผย[illegible]จริงใจ!

"หนู...อยากลองค่ะ"

คม ชัด และลึกล้ำกว่าคำพูดใดๆ จริงมั้ย[illegible]กับท่าน

รจนา

AEscans